

Елайза Мірк — таке ім'я, яким називаєш бридку дівчину, що тижнями не може відчепитися від свого колишнього після того, як він її кинув, бо вона відмовляється приймати той факт, що він її ненавидить. Елайза Мірк — низькорівнева антагоністка, яка має потаємний сховок у каналізації. Елайзі Мірк місце у коміксах.

Утім, Елайза Мірк — це я. Не думаю, що я настільки безнадійна чи живу у фантазіях, щоб чіплятися за колишнього, який порвав зі мною. Я оминаю каналізації десятою дорогою і, на жаль, не живу в коміксі. Хоча, гадаю, моє життя частково пов'язане із коміксами.

Удень я ходжу до школи, а вночі відкидаю свою таємну особистість і стаю ЛедіСузір'я, авторкою одного з найпопулярніших вебкоміксів — «Море монстрів» — та безстрашною матір'ю фандому. Моя надсила — здатність малювати годинами, втрачаючи лік часу та забуваючи поїсти. Я успішно зникаю у своєму образі та майстерно виділяюся у справжній формі.

Ви можете запитати: «Чому ЛедіСузір'я?».

А я відповім, що моєю улюбленою культурою у «Морі монстрів» є та, де люди мають зорі у своїй крові. Цей народ, ноктурнійці, підсвідомо складають мапи зірок. Це їхнє життєве покликання. Вони відчувають, що повинні робити саме це, а я відчуваю, що мушу розказати їхню історію.

ЛедіСузір'я складає мапу цієї оповіді, проводить лінії між сюжетами, персонажами й місцями, як ноктурнійці поєднують зірки. Вона безстрашна, як і ноктурнійці. Вона таємнича і відчужена, як ноктурнійці. І як ноктурнійці, вона вірить у містичне, надприродне та незнане.

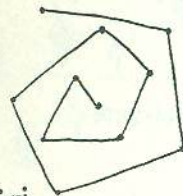
ЛедіСузір'я — героїня, яка раз на тиждень долає Елайзу Мірк і святкує разом зі своїми відданими фанатами. Її обожують усі, навіть лиходій, адже без неї лиходія не було б.

Я — ЛедіСузір'я.

А ще я — Елайза Мірк.

Це парадокс, який назавжди лишиться нерозгаданим.

СУЗІР'Я НОКТУРНІЙЦІВ

Сузір'я Еміті
не ноктурнійське ???

ФАРЕН
Король-ворон /
перший ноктурнійць

РЕЙРАЛ
Нижня круча,
Скелі душі

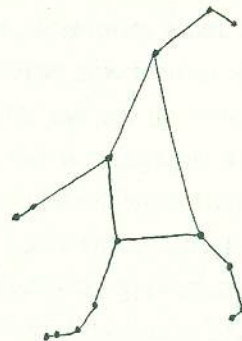
Ця зірка мех
називається
ЛЮЦІС
ЛЮЦІС
Світло життя

НОКС
Королева-
матір Ночі,
Матір
ноктурнійців

БІРАЛ
Азвоб, злогій,
який краде
життя з руки
Нокс

Г'ЮРХЕЙ
Пожирач світла
(Постає з моря
кожні 1000 років, щоб
проковтнути сонце)

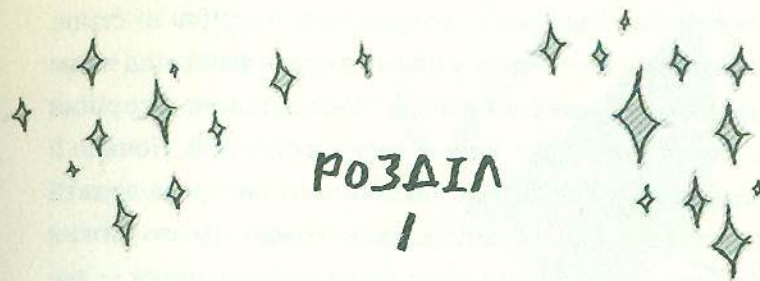
НАЙКРАЩЕ, ЩО ВИ ПРОЧИТАЄТЕ СЬОГОДНІ

Опубліковано о 10:46, 19.02.2014
користувачем Корова Апокаліпсису

кляцніть сюди. прочитайте. потім подякуєте

<http://monstroussea.blogspot.com/>

+503,830/-453 | 2,446,873 Коментарів | Відповісти | Закладка

Перший допис відкритий на моєму комп'ютері, коли я човгаю до нього вранці. За ніч додалося ще триста коментарів. Навіть не знаю, що у них написано. Уже кілька місяців їх не читаю. Знаю, що деякі пишуть фанати. Багато інших залишили тролі. Дивлюся на допис не через коментарі. Але дивлюся на нього, бо це — моє щоденне нагадування, що все це — все моє життя — реальне.

Мій початок задокументований в історії.

Я пригладжую заплутане волосся, позіхаю і тру заспані очі. Коли кліпаю, допис і досі на екрані, радісно сидить на самому вершечку підрозділу про вебкомікси на форумі Мегамізків. Можна подумати, що за два роки він би опустився. Але ні.

Я закриваю браузер, перш ніж порушу власні правила. Не читаю коментарі, бо вони підривають стіни ментального здоров'я, а зараз мені потрібні ці стіни. Відкриваю *Photoshop*, у якому висить файл, над яким працювала минулої ночі — незавершена сторінка з «Моря монстрів». Весь контур зроблений. Почала її розфарбовувати, але не закінчила. А ще треба додати текст. Та все одно випереджаю графік. Цього тижня закінчу цілий розділ. Поставила собі завдання — робити мінімум одну сторінку на тиждень. Зазвичай малюю в середньому три. Завжди маю що опублікувати.

Я пробігаю поглядом по сторінці, від панелі до панелі, ще раз перевіряючи персонажів та сетинг. Подумки розставляю решту кольорів, тоді джерела світла й тіні. І текст. Потік руху нібито має нормальний вигляд, але я знову намалювала ніс Еміті занадто вузьким у нижній панелі. Це завжди помітно у кадрах, де її обличчя розташоване близько. Треба буде виправити це пізніше. Зараз у мене немає часу.

Ніби на знак згоди, дзвенить будильник, і я здригаюся. Навіть коли знаю, що він задзвенить, навіть коли витріщаюся просто на нього. Човгаю назад до іншого кута кімнати, щоб натиснути кнопку, перш ніж він розбудить Черча та Саллі у сусідній кімнаті. Дурні школярі середніх класів можуть поспати зайвих пів години та вважають, що вони королі.

Еміті

